

Complexnummer: 514651

Smallepad 5
3811 MG Amersfoort
Postbus 1600
3800 BP Amersfoort
www.cultureelerfgoed.nl

T 033 421 74 21
F 033 421 77 99
E info@cultureelerfgoed.nl

Complexnaam

Oostbroek

Aantal complexonderdelen

4

Monumentnummers van complexonderdelen

514653, 514654, 529156, 529157

Woonplaats

De Bilt

Gemeente

De Bilt

Provincie

Utrecht

Hoofdadres van hoofdobject

Bunnikseweg 39, 3732 HV De Bilt

Complexomschrijving

Inleiding complex

De gronden waarop de HISTORISCHE BUITENPLAATS Oostbroek ligt, kent een lange en voor de Bilt invloedrijke historie. Al in 1113 werd hier het Benedictijner klooster Oostbroek gesticht dat het gebied in ontginning nam. De naam Oostbroek is waarschijnlijk afgeleid van de drassige gronden ten oosten van de stad Utrecht. In 1580 werd het klooster opgeheven en alle rechten en bezittingen kwamen in handen van de Staten van Utrecht. De Staten verkochten in 1676 de voormalige bezittingen van het klooster, ter grootte van 35 morgen, aan Pieter Ruysch, die daarmee de eerste particuliere eigenaar werd. Op het terrein stond een oud en vervallen huis, dat op een niet nader bekende datum is afgebroken en vervangen door een nieuw huis. Dit huis staat afgebeeld op een tekening uit 1731 van Serrurier naar Pronk. De tekening laat een huis zien van twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak op vermoedelijke vierkante plattegrond. Rechts naast het huis staat een boerderij met hooiberg, wat het aannemelijk maakt dat het gebied rond het huis een agrarische functie had. In dit verband is het uit 1778 stammende 'Plan van de Campagnes Oostbroek in de Bildt, opgemeten en getekend door M.F. Armauer, tuinman ter plaatse aldaar' interessant omdat hieruit blijkt dat de agrarische functie nagenoeg verdwenen is. Op deze tekening, die in opdracht van de eigenaar G.W. Falck was gemaakt, is Oostbroek weergegeven als een omvangrijk geometrische park met vroeg-landschappelijke elementen. Een brede, met aan weerszijden drie rijen bomen beplante zichtlaan, op de zuidgevel van het landhuis, deelt het park in twee gelijke helften. Daarnaast komen een sterrenbos, een moestuin met dienstwoning en een grote boomgaard ten oosten van het huis op de tekening voor. Het plan van Armauer geeft aan dat de agrarische functie van Oostbroek aan het eind van de achttiende eeuw meer op de achtergrond

was geraakt en een volwaardige buitenplaats was geworden. Of de opmeting van Armauer ook werkelijk in zijn totaliteit heeft bestaan is niet met zekerheid te zeggen. De topografische kaart uit 1847, zeventig jaar na de opmeting van Armauer, staat Oostbroek (weer) als verkaveld terrein weergegeven, waarin sporen van een formele aanleg geheel ontbreken. Wel komen de zichtlaan (zij het in rudimentaire vorm), de boomgaard en moestuin op laatstgenoemde kaart voor. P.J. Lutgers maakte in 1862 een tekening van het huis Oostbroek. Dit huis heeft twee bouwlagen en een voorgevel met een symmetrische indeling van zeven vensterassen en is een ander huis dan op de tekening van Serrurier. In 1887 gaf de Utrechtse wethouder, mr W.J. Royaards van der Ham, toenmalige eigenaar van Oostbroek, de opdracht tot de bouw van het huidige huis en de realisatie van een landschappelijke tuin door (tuin)architect I.H.J. van Lunteren. In het ontwerp van Van Lunteren zijn elementen als de boomgaard en moestuin gehandhaafd. Rond het huis zien we een landschappelijke tuin met slingerpaden, vijverpartijen en een lange zichtas op de zuidgevel van het huis. Langs de grenzen van het landgoed maakte Van Lunteren een rondwandeling. Het huidige huis is naar ontwerp van Van Lunteren in 1887 gebouwd. Op de ontwerptekening van het park heeft Van Lunteren de plattegrond van dat huis gearceerd weergegeven. De verschillende soorten arceringen doen vermoeden dat het om een verbouwing van het oude huis zou gaan maar bouwhistorisch onderzoek heeft aangewezen dat dit niet het geval is. De biljartkamer aan de zuidoostzijde is tijdens of direct na de bouw gerealiseerd. In 1912 zijn door Jan van der Lip enkele verbouwingen gerealiseerd, waaronder de verwijdering van de haard in de hal en de verwijdering in de hal van de trap naar de kelder.

De tuinmanswoning is op de ontwerptekening zonder de oranjerie afgebeeld en is vermoedelijk vlak na 1887 gerealiseerd.

De buitenplaats is sinds 1978 in bezit van de Stichting Het Utrechts Landschap. In 1980 is door de firma Copijn Groenadviseurs het park heringericht en opgeknapt. Daarbij zijn de landschappelijke elementen van Van Lunteren grotendeels gerespecteerd.

Het landhuis en koetshuis doen tegenwoordig dienst als kantoren. De oranjerie fungeert als winkel voor natuurprodukten en woning.

Omschrijving

Het huidige terrein van de voormalige buitenplaats Oostbroek ligt ten zuiden van de A28 en is geheel door een kavelsloot omgeven die tevens de grens van het te beschermen complex markeert. De landschappelijke elementen en structuren vallen onder de bescherming. De aanleg van de A28 heeft de geografische verbondenheid, die de buitenplaats met het noordelijker gelegen Vollenhoven had, ingrijpend verstoord. Op het terrein van de historische buitenplaats Oostbroek bevinden zich de volgende complexonderdelen die onder de bescherming vallen:

1. park
2. landhuis
3. tuinmanswoning met oranjerie

Waardering

De historische buitenplaats Oostbroek is van algemeen belang vanwege de cultuurhistorische waarde als voorbeeld van een buitenplaats met negentiende eeuwse hoofdgebouw en tuinaanleg, gerelateerd aan de middeleeuwse ontginning van het gebied door het klooster Oostbroek en de in de zeventiende eeuw ontstane particuliere

buitenplaats onder dezelfde naam. Tevens vanwege de (tuin)architectuurhistorische waarde als voorbeeld van een relatief gaaf bewaarde eind negentiende eeuwse buitenplaats met landhuis, bijgebouwen en parkaanleg. Tenslotte vanwege de ensemblewaarde in relatie met de nabij gelegen buitenplaatsen Beerschoten, Houdringe en Vollenhoven.

Monumentnummer*: 514653

Status: rijksmonument
Inschrijving register*: 10 augustus 2001
Kadaster deel/nr: 12171/34

Monumentnaam**

Oostbroek

Complexnummer

514651

Complexnaam

Oostbroek

Woonplaats*

De Bilt

Gemeente*

De Bilt

Provincie*

Utrecht

Straat*

Bunnikseweg

Nr*

39

Toev.*

Postcode*

3732 HV

Woonplaats*

De Bilt

Situering

Locatie

Kadastrale gemeente*

De Bilt

Sectie*

C

Kad. object*

Appartement

Grondperceel

914

Rijksmonumentomschrijving**

Omschrijving

In een landschappelijke park gelegen LANDHUIS uit 1887 in neorenaissance stijl van twee bouwlagen onder een afgeplat schilddak, waarop oeil-de-boeufvormige dakkapellen zijn gezet. De dakschilden zijn met schubvormige leien gedekt, waarop een koperen, licht hellend roevendak rust. Het gebouw bestaat uit een L-vormig hoofdvolume, waar tegen de zijgevels sober uitgevoerde bouwvolumes van twee bouwlagen onder voornamelijk platte daken zijn gerealiseerd. Alle gevels zijn in rode baksteen opgetrokken. De vensters zijn in de meeste gevallen voorzien van schuiframen. Het hoofdvolume heeft een symmetrisch ingedeelde noord- of voorgevel van zeven vensterassen breed. De gevel is verfraaid met vlakke gecementeerde hoeklisenen, met diamantkoppen versierde natuurstenen casementen, geprofileerde lijsten, vensteromlijstingen en sluitstenen. De gevel wordt afgesloten door middel van een uitkragende kroonlijst op klossen.

De drie middelste vensterassen springen trapsgewijs naar voren. In het middenrisaliet bevindt zich de hoofdingang in een natuurstenen omlijsting. De hoofdingang bestaat uit een dubbele deur met een rondboogvormig bovenlicht en zijlichten. Aan weerszijden van het bovenlicht is een geometrische vlakversiering uitgespaard. Boven de ingang bevindt zich een balkon met smeedijzeren hekwerk op drie versierde consoles. Boven de dubbele balkondeur is een geprofileerde kroonlijst op consoles aangebracht. Het risaliet wordt bekroond door een in natuursteen uitgevoerd

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

opzetstuk met twee gekoppelde rondboogvensters en een segmentvormig fronton, waarop een bolvormige, natuurstenen piron is gezet. Aan weerszijden van de dakkapel, op de uiteinden van het risaliet staat een sierbokaal.

Aan weerszijden van de ingang bevindt zich een venster, waarboven een oeil de boeuf in een natuurstenen omlijsting. De iets teruggelegen aanbouwen aan weerszijden van het hoofdvolume zijn sober uitgevoerd. De gevel van de aanbouw rechts is blind. De zuidgevel heeft een asymmetrische hoofdopzet van twee hoekrisalieten en een teruggelegen middenpartij, waarvoor een later toegevoegde glazen serre onder zinken lessenaarsdak is geplaatst. De gevel is in de eerste bouwlaag voorzien van bepleisterde horizontale banden. Het linker risaliet is in 1887 gerealiseerd en is drie vensterassen breed. Het balkon voor de drie assen in de tweede bouwlaag rust op consoles. Het balkon heeft een hek bestaande uit houten pijlers, waartussen smeedijzeren hekken met krulwerk zijn gezet. Het rechter risaliet, dat met een smal tussenlid verbonden is met het hoofdvolume, heeft twee vensterassen en wordt gedekt door een laag zinken tentdak.

De teruggelegen gevel telt vier vensterassen, waarvoor in de eerste bouwlaag een serre onder glazen lessenaarsdak is gezet. Voor de twee rechter assen in de tweede bouwlaag bevindt zich een balkon conform het hierboven beschreven balkon. Het hek is een kunststoffen afgietsel.

Geheel links bevindt zich de sober uitgevoerde aanbouw, eveneens stammend uit 1887. Deze bestaat uit drie tegen elkaar gebouwde volumes van één en twee bouwlagen. De uitbreiding was bestemd voor de functionele ruimten zoals de keuken, waskeuken, een dessertkamer, een voorraadkelder en een knechtskamer. De zuidgevel is op een drietal vensteropeningen na, waaronder een achteringang voor het personeel, blind. De westgevel heeft links twee vensterassen met op de rechteras een ingang. Rechts van deze deur springt de gevel naar voren. De voorsprong heeft één vensteras en sluit aan op een derde bouwvolume van één bouwlaag. De oostgevel bestaat uit een tweetal uitbreidingen. Als eerste is tegen het hoofdvolume een smal bouwdeel gezet, waarin de trap naar de brandkelder zich bevindt. Deze sluit aan op het hierboven genoemde bouwvolume uit 1924. De bouwnaad tussen beide delen is in de gevel duidelijk zichtbaar. In de verdieping bevindt zich een nooduitgang, van waaruit een brandtrap naar beneden leidt.

Het interieur verkeert, wat betreft indeling der vertrekken en detaillering voor een groot deel in originele staat. De vestibule en centrale hal zijn deels uitgevoerd in wit marmer. Het plafond en de muren zijn wit bepleisterd en hebben geprofileerde lijsten gekregen, terwijl de dragende elementen zijn geaccentueerd met consoles of ionische pilasters. De hal heeft rechts een houten bordestrap, voorzien van een rijk versierde hoofdbaluster en smeedijzeren hekwerk. De rijk gedetailleerde eetkamer aan de zuidwestzijde is in 1995 voorzien van nieuw stoffen behang, maar is verder oorspronkelijk. De overige onderdelen als de lambrizing met dienstdeurtje en houtsnijwerk, het cassettenplafond met weelderig versierd medaillon, de zwart marmeren haard stammen uit de bouwperiode (1887). Alle overige oorspronkelijke marmeren haarden in de salon, de zogenaamde Kamer van Mijnheer, woonkamer en biljartkamer en de plafonds in genoemde kamers, zijn van latere datum (vermoedelijk begin deze eeuw). De kleurstelling van de plafonds is niet origineel.

De meeste vensters zijn voorzien van binnenluiken, die al of niet in de wand weggeduwd of gedraaid kunnen worden.

Het huis beschikt over drie kelders. De eerder genoemde brandkelder aan de oostzijde, een wijnkelder nabij de vestibule en een voorraadkelder onder de keuken aan de westzijde.

Waardering

Het landhuis uit 1887 van de historische buitenplaats Oostbroek is van algemeen belang vanwege de architectuurhistorische waarde door de bouwgeschiedenis en als voorbeeld van een landhuis in neorenaissance stijl. Tevens vanwege de ensemblewaarde als onderdeel van het complex in relatie met het park en de bijgebouwen.

Hoofdcategorie

Kastelen, landhuizen en parken

Subcategorie

Kasteel, buitenplaats

Functie

Landhuis

Monumentnummer*: 514654

Status: rijksmonument
Inschrijving register*: 10 augustus 2001
Kadaster deel/nr: 12171/34

Monumentnaam**

Oostbroek

Complexnummer

514651

Complexnaam

Oostbroek

Woonplaats*

De Bilt

Gemeente*

De Bilt

Provincie*

Utrecht

Straat*

Bunnikseweg

Nr*

45

Toev.*

Postcode*

3732 HV

Woonplaats*

De Bilt

Situering

Locatie

Kadastrale gemeente*

De Bilt

Sectie*

C

Kad. object*

Appartement

Grondperceel

2088

Rijksmonumentomschrijving**

Omschrijving

Een aan het begin van de oprijlaan gelegen TUIJMANSWONING met aangebouwde ORANJERIE van rond 1887. De woning heeft een van oorsprong L-vormige plattegrond waartegen de zuidgevel de bouwmassa van de oranjerie is gezet. Deze heeft een rechthoekige plattegrond. Het woongedeelte, dat gedeeltelijk onderkelderd is, telt anderhalve bouwlaag en wordt gedekt door een samengesteld zadeldak met overstek op fors gesneden klossen. De schilden zijn gedekt met grijze Hollandse pannen en op de nok is een ijzeren klokkenstoel gezet. De nokuiteinden zijn voorzien van pironen. De bakstenen gevels zijn in de eerste bouwlaag voorzien van speklagen die over de hoeklijnen doorlopen. De plint bestaat uit een grijs bepleisterde laag vanaf de grond, waarboven een bakstenen strook is gemetseld die met een cordonlijst wordt afgesloten. Onder de vensters zijn in de plint tegeltableaux bevestigd met uitzondering aan de noordzijde, waar zich een kelderlicht bevindt.

De noordgevel bestaat uit een topgevelpartij van één vensteras breedte. Op de middenas bevindt zich in de eerste bouwlaag een venster met een zesruits schuifraam en in de top een rondboogvenster. Links van de topgevel, in de binnenhoek van de L-vorm, is een later toegevoegd, éénlaags bouwvolume, waarin zich de toegang tot de woning bevindt. Dit bouwvolume heeft geen speklagen. De oostgevel is conform de noordgevel. De westgevel heeft geen speklagen en onder de daklijst van de topgevel zijn geen klossen bevestigd. Tegen de gevel is een latere aanbouw

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

van één bouwlaag onder een plat dak gezet. Rechts hiervan is een topgevel die in de eerste bouwlaag twee vensterassen breed is. De oostgevel van de orangerie is drie traveeën breed. De smallere middelste travee is, op een niet oorspronkelijke toegangsdeur na, geheel dichtgemetseld. Rechts hiervan bevindt zich een groot drielichtsvenster met roedenindeling en bovenlichten. Aan de linkerkant is eenzelfde venster dichtgemetseld. De zuidgevel beschikte oorspronkelijk over een groot venster, maar is eveneens dichtgemetseld. De westgevel is op een vierkante vensteropening na geheel blind.

De orangerie heeft een koperen roevendak.

Waardering

Het object is van algemeen belang vanwege de architectuurhistorische waarde als herkenbaar voorbeeld van een tuinmanswoning annex orangerie uit omstreeks 1887, alsmede vanwege de detaillering in de gevels. Tevens vanwege de ensemblewaarde als onderdeel van het complex in relatie met het park en het landhuis.

Hoofdcategorie

Kastelen, landhuizen en parken

Kastelen, landhuizen en parken

Subcategorie

Tuin, park en plantsoen

Bijgebouwen kastelen enz.

Functie

Orangerie

Tuinmanswoning(L)

Monumentnummer*: 529156

Status: rijksmonument
Inschrijving register*: 1 februari 2010
Kadaster deel/nr: 57793/52

Complexnummer

514651

Complexnaam

Oostbroek

*Woonplaats**

De Bilt

*Gemeente**

De Bilt

*Provincie**

Utrecht

*Straat**

Bunnikseweg

*Nr**

25

*Toev.**

*Postcode**

3732 HV

*Woonplaats**

De Bilt

Situering

Locatie

*Kadastrale gemeente**

De Bilt

*Sectie**

C

*Kad. object**

Appartement

Grondperceel

911

*Rijksmonumentomschrijving***

Onderdeel 4

Omschrijving

Voormalig KOETSHUIS met woning, behorende tot de buitenplaats Oostbroek. Het koetshuis dateert van 1888 en is voor wat de voorgevel betreft gedecoreerd in neorenaissancevormen. In 1996 is het hele koetshuis tot kantoor verbouwd, waaraan de woning en de stalling zijn opgeofferd. Het gebouw bestaat uit twee vleugels: een rechthoekig bouwdeel van een bouwlaag onder zadeldak met wolfseind aan de rechterkant en een bouwdeel aan de achterkant onder een schilddak. Het voormalige koetshuis ligt aan de oprijlaan naar het huis Oostbroek. Het voorgebouw is opgetrokken van rode baksteen en staat op een natuurstenen plint. Het zadeldak is met gesmoorde pannen belegd. Dit bouwdeel is asymmetrisch van opbouw en gedecoreerd met pilasters met gecementeerde bekroning en speklagen die over de pilasters heen lopen. De koetsierswoning bevond zich in het rechtergedeelte. In de voorgevel twee licht getoogde dubbele deuren met gecementeerde sluitsteen in de togen. De rechterdeur wordt geflankeerd met smalle vensters met gietijzeren roosters. Voorts drie vensters met rechte strekken, waarvan de meest rechtse oorspronkelijk is. De andere twee dagtekenen van de restauratie van 1996. Boven de rechterdeur een rondboogvenster en een op het dakvlak aanlopende kap. Het overstek van de kap wordt door houten consoles opgevangen. De overige gevels zijn ongedecoreerd. De vleugel aan de achterzijde is bij de restauratie van 1996 van vensters voorzien en opnieuw ingedeeld. Het interieur bevat geen oorspronkelijke onderdelen meer.

Waardering

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Het voormalige koetshuis, behorend tot de historische buitenplaats Oostbroek is van belang:

- wegens de detaillering van de voorgevel
- wegens de ensemblewaarde als onderdeel van de buitenplaats
- wegens de functioneel-ruimtelijke relatie met de overige gebouwen op de buitenplaats

Hoofdcategorie

Kastelen, landhuizen en parken

Subcategorie

Bijgebouwen kastelen enz.

Functie

Koetshuis(L)

Monumentnummer*: 529157

Status: rijksmonument
Inschrijving register*: 1 februari 2010
Kadaster deel/nr: 57793/52

Complexnummer

514651

Complexnaam

Oostbroek

*Woonplaats**

De Bilt

*Gemeente**

De Bilt

*Provincie**

Utrecht

*Straat**

Bunnikseweg

*Nr**

39

*Toev.**

*Postcode**

3732 HV

*Woonplaats**

De Bilt

Situering

Bij

Locatie

*Kadastrale gemeente**

De Bilt

*Sectie**

C

*Kad. object**

Appartement

Grondperceel

2107

De Bilt

C

1956

De Bilt

C

2087

De Bilt

C

2085

De Bilt

C

1931

De Bilt

C

1781

De Bilt

C

886

De Bilt

C

2253

De Bilt

C

2254

*Rijksmonumentomschrijving***

Onderdeel 1

Omschrijving

HISTORISCHE PARKAANLEG, in late-landschapsstijl naar ontwerp van (tuin)architect I.H.J. van Lunteren uit 1887. Van Lunteren respecteerde in het ontwerp de van oorsprong middeleeuwse omvang, evenals de uit dezelfde tijd stammende verkaveling. Daarnaast liet hij ook een aantal elementen uit de achttiende eeuwse formele aanleg intact. Onder laatstgenoemde vallen de boomgaard ten oosten van het huis, de moestuinen ten westen van het huis en de zichttas ten zuiden en noorden van het huis.

De hoofdentree tot de buitenplaats bevindt zich in de noordwest hoek. Een geasfalteerde oprijlaan leidt door een

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

bebost terrein en loopt langs de tuinmanswoning met oranjerie (rechterzijde), vervolgens langs de tuinmuur van de moestuinen (rechterzijde) en het koetshuis (linkerzijde). Na het koetshuis buigt de oprijlaan naar het zuiden af. Hier bevindt zich een rechter aftakking naar de moestuinen en een linker aftakking die de noordelijke zichtas op het landhuis doorkruist, om vervolgens weer met de oprijlaan samen te komen. De oprijlaan zelf maakt na genoemde vertakkingen een halve cirkelvormige bocht vlak voor het landhuis. Na het landhuis loopt de oprijlaan langs de noordelijk grens en voert langs een dienstwoning en een gemetselde boogbrug. Aan de rechterzijde ligt de voormalige boomgaard. Hierna is de weg onverhard en vormde oorspronkelijk onderdeel van een hieronder genoemde rondwandeling.

De aanleg van het park is hoofdzakelijk gecomponeerd ten zuiden van het landhuis en beslaat ongeveer een kwart van de totale oppervlakte. Het belangrijkste en tevens meest gave element hierin vormt de uit de achttiende eeuw stammende zichtas (volgens de tekening van Armauer uit 1778, oorspronkelijk een met bomen beplante zichtlaan) ten zuiden van het huis, die tot aan de zuidgrens van het landgoed loopt. De naar het zuiden toe enigszins wijder wordende zichtas is aan weerszijden begrensd door bospartijen, waarbij de randen geaccentueerd worden door diverse boomsoorten (waaronder rode en groene beuken, eiken en taxussen). Het open terrein van de zichtas is in de nabijheid van het huis voorzien van welbewust geplaatste solitaires (rode beuk en taxus) die de dieptewerking versterken. Het meest zuidelijk deel van de zichtas doorkruist een nagenoeg open gebied.

De zichtas wordt halverwege door een slingervijver doorkruist die naar het westen toe in het parkbos verdwijnt om uiteindelijk in noordelijke richting af te buigen, waarna deze uitmondt op een kavelsloot die de moestuinen omgrent. In het westelijk gelegen parkbos heeft de vijver een thans drooggevalen noordelijke aftakking. De slingerpaden die Van Lunteren in dit parkbos heeft aangelegd zijn vrijwel allemaal verdwenen. Van het negentiende eeuwse padenpatroon resteert slechts een beperkt deel en heeft bovendien tijdens de reorganisatie van 1980 door Copijn grotendeels een andere loop gekregen. Het zuidelijk deel van het parkbos heeft tegenwoordig een moerassig karakter waar, na de storm van 25 januari 1990, een 'pad op palen' is aangelegd dat onderdeel vormt van een door het Utrechts Landschap gemaakte rondwandeling. Via een omweg komt dit nieuwe pad uit op een van oorsprong negentiende eeuws pad ten oosten van de zichtas. Dit pad eindigt uiteindelijk ten oosten van het landhuis.

Vanwege de historische eenheid van het landgoed vallen ook die delen zonder duidelijke parkstructuren onder de bescherming. Deze fungeren tegenwoordig als natuur- of stiltegebieden (waaronder vogelbroedplaatsen) die slechts gedeeltelijk toegankelijk zijn. Ten oosten van het landhuis bevindt zich een langgerekt, door kavelsloten omgrenste rechthoekige kavel, waarop zich sinds de achttiende eeuw een boomgaard bevond (zie ook hierboven). Meer naar het oosten bevindt zich een kavel met jonge boomaanplanten uit 1989. De begrenzing van het landgoed bestaat met uitzondering van de noordelijk zijde uit een smalle strook met verwilderde struikbegroeiing en bomen. Van Lunteren ontwierp langs deze grens een rondwandeling, waarmee hij de oorspronkelijke omvang als gevolg van de middeleeuwse ontginningen respecteerde en de historisch gegroeide eenheid van het terrein benadrukte. De rondwandeling is in aanzet nog aanwezig, maar door wildgroei en drassigheid van het terrein is deze nagenoeg ontoegankelijk. De archeologische importantie van het zuidelijke deel van het landgoed wordt nog eens benadrukt door een in de jaren tachtig en negentig uitgegraven meander van de Oude Rijn.

Waardering

De in late-landschapsstijl uitgevoerde parkaanleg van de historische buitenplaats Oostbroek, met elementen uit de achttiende eeuwse formele aanleg, is van algemeen belang vanwege de cultuurhistorische waarde vanwege de lange

en opmerkelijke ontwikkelingsgeschiedenis in relatie met de middeleeuwse ontginningen en de transformatie tot particuliere buitenplaats vanaf de tweede helft van de zeventiende eeuw. Tevens vanwege de tuinarchitectuurhistorische waarde als voorbeeld van een parkaanleg in late-landschapsstijl en als onderdeel in het oeuvre van I.H.J. van Lunteren.

Hoofdcategorie

Kastelen, landhuizen en parken

Subcategorie

Tuin, park en plantsoen

Functie

Historische aanleg